

Det handlede om at komme tættere på hinanden, da der var brobygningsdag i Satrup. Her sker det ved hjælp af en stoleleg. Foto: Trine Flammig

Brobygning i Satrup

Satrup Danske Skole og Satrup Daginstitution arbejder tæt sammen for at sikre den gode overgang for de nye skolebørn.

DEN GODE OVERGANG

Trine Flammig
kommunikation@skoleforeningen.org

Løb, dans, leg. Når musikken stopper, sætter du dig ned på en af skamlerne. Er der ingen frie skamler, må du sætte dig på skadet af en af de andre. Og for hver runde bliver der færre skamler.

Det var en af de opgaver, førskolebørnene fra Satrup Daginstitution og eleverne i 1. klasse på Satrup Danske Skole fik, da de for nylig havde brobygningsdag.

Også tælle- og fortælleopgaver blev børnene stillet, inden koncentrationen blev afløst af vildt løb rundt i gymnastiksalen, og børnene blev sluppet løs til fri leg ude på skolens legeplads.

Normalt plejer førskolebørnene at være lidt mere stille end ellers, når de er sammen med større børn, sagde Laura Peters, inden hun sammen med dem begav sig over til brobygningen i gymnastiksalen, men noget tyder på, at børnene efterhånden kender hinanden ret godt.

I hvert fald så godt, at de ikke holder sig tilbage, for der var ikke meget »stille« over dem.

- Nej, de er ikke nervøse for at komme i skole - de glæder sig bare til, de endelig kan få lov at være med, konkluderede en af de andre voksne fra børnehaven, Anita Zielke.

Ikke kun for sjov

Brobygningsdagen var fyldt med sjove aktiviteter, og de knap 30 børn havde det sjovt. Men det er ikke kun for sjov, at de ældste børnehaven- og de yngste skolebørn i Satrup render sammen på den måde.

Det gør de ved flere lejligheder som et led i

Man kan lære meget om hinanden ved at snakke sammen. Foto: Trine Flammig

den gode overgang fra børnehaven til skole.

Ideen bag brobygningen er ganske enkelt, at de kommende elever lærer både skolens voksne, børn og omgivelser at kende, så eventuel usikkerhed omkring overgangen erstattes af mere

tryghed og genkendelighed.

De voksne på skolen og i børnehaven arbejder tæt sammen for at sikre netop det, og der er fastlagt en årsplan med faste arrangementer i løbet af skoleåret, der skal være med til at sikre

Brobygning mellem daginstitution og skole

Satrup Daginstitution og Satrup Danske Skole har lavet en »fælles kanon for en god overgang«. Heri står der blandt andet, hvad brobygningen handler om.

- (Brobygning er for) at skabe en mere glidende overgang fra dagtilbud til skolen ved hjælp af en fælles kanon for sange, rim og lege. Ideen er at skabe mere tryghed og genkendelighed for de kommende elever.

- Der er fastlagt en årsplan i forhold til den "gode overgang" med faste arrangementer i løbet af skoleåret. Børnene skal lære de voksne at kende og tidligst muligt skabe gode relationer. Og så de voksne indbyrdes lægger vægt på et godt samarbejde.

- Forventningerne omhandler sociale kompetencer, daglige rutiner, fin- og grovmotoriske kompetencer, matematisk opmærksomhed mm.

- Forældre har mulighed for at lære skolen og skolens personale at kende inden skolestart.

- Førskolegruppen er en integreret del af skolens format omkring årets fire "fællesemner", PLC samt den ugentlige morgensang.

Børnene har brugt forskellige teknikker i deres maleri. Her arbejder Clara med svamp. Foto: Tatiana Schwartz-Johannsen

Theo har blandet andet brugt store bløde penselstrøg i sit maleri. Foto: Tatiana Schwartz-Johannsen

Kunst i Jaruplund: »Det var lige det rigtige«

Førskolebørnene i Jaruplund har gjort sig som kunstmaler. Det var en ubetinget succes.

PROJEKT

Trine Flammig
kommunikation@skoleforeningen.org

Den 30. april var der fernisering i Jaruplund Daginstitution.

Under overskriften »Farvernes dans – børnenes drømmerejse« blev 12 kunstværker malet af 12 førskolebørn udstillet for de interesserede gæster, der også fik historien bag malerierne og selvfølgelig blev budt på en lille snack og et glas (børne-)bobler.

Gæsterne var så begejstrede, at de, inden ferniseringen var omme, havde købt alle malerier rub og stub og således skæppet i kassen til førskolebørnenes afslutningsfest i børnehaven.

Man kunne tro, at den store købelyst skyldes, at gæsterne var i familie med kunstnerne, men det flotte salg kan også skyldes, at det var nogle utroligt flotte malerier.

For det var det.

Giver en masse

To af kunstnerne er Clara og Theo, begge seks år.

De er begejstrede for at have fået lov at prøve kræfter med pensel og lær-

red, og de er begge svært tilfredse med resultatet af deres anstrengelser, som de stolt viser frem.

Theo har brugt grøn, hvid og yndlingsfarven pink i sit maleri, »Drømmeskoven«.

- Jeg ville se, hvordan det ser ud sammen, siger han og viser med hånden, hvordan han har malet med bløde strøg på lærredet.

- Og så kom til det til se sådan ud, siger han.

Bag kunstmalerprojektet står Tatiana Schwartz-Johannsen.

Ud over at være en af de voksne i børnehaven er hun også en dygtig kunstmaler, selv om hun først begyndte at male for tre år siden.

Det gjorde hun, da hun mistede sin far. Han var en dygtig tegner og ved at male føler Tatiana sig tæt på ham. I maleriet fandt hun desuden ro og fordybelse, og på den måde har det virket som en form for sorgbearbejdelse og selvtæring for hende.

- Det giver en masse at male; fantasi, kreativitet, mental sundhed, frihed. Og man kan ikke gøre noget forkert, siger Tatiana Schwartz-Johannsen, som hellere end gerne videregiver alt, hun ved, om kunsten.

Clara begyndte med grønt, men endte med dette maleri, som mere var det, hun havde set på sin drømmerejse. Foto: Tatiana Schwartz-Johannsen

Farverne dansede

Det har betydning, at børnene i førskolen har haft et længere forløb omkring deres malerier. Kunstprojektet begyndte tilbage i februar med blandt andet forståelse og blanding af farver, og inden de overhovedet satte en pensel på et lærred, tog Tatiana børnene med på en drømmerejse.

Hun kaldte den »Farvernes dans« og fortalte om farverne, mens børnene lå med lukkede øjne og for deres indre øje så, hvordan det billede, de senere skulle male, ville komme til at se ud.

- Farverne dansede rundt om mig. De blandede sig til et billede, jeg så malet. Det var ikke så svært, fortæller Clara.

Hendes yndlingsfarve er turkis, og hendes maleri, »Drømmetræet«, startede også ovre i de blå og grønne toner.

- Men det var ikke det rigtige. Det var ikke det, jeg havde set i min drøm, fortæller Clara, der derfor malet det hele over og i stedet fyldte lærredet med først lilla og siden orange, rød, hvid og guld.

Den seks-årige kunstmaler har en ide om at gøre kunsten til sin levevej og blive så dygtig, at hun kan sælge sine malerier for mange penge, men allerede nu har hun og de andre børn fået noget - dog knap så håndfast - ud af at male, kan Tatiana Schwartz-Johannsen mærke:

- Børnene har også en travl hverdag, men i det her har de simpelthen været så afslappede. De har været så glade for det. Det var lige det rigtige, siger hun.

Smilet om Claras mund er ikke tilfældigt: Førskolebørnene i Jaruplund var meget glade for at være kunstmaler. Foto: Tatiana Schwartz-Johannsen

Theo er dybt koncentreret om sit maleri, som han har kaldt Drømmeskoven«. Foto: Tatiana Schwartz-Johannsen

Theo er så glad for sit maleri, at det ikke sådan var alle og enhver, der lige måtte kigge på det. Men til ferniseringen gjorde alle det nu alligevel. Foto: Trine Flammig

